

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1400. usque ad annum 1415 - Unacum Dissertatione
Præliminari Ad Historiam Sæculi XV.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 90118286

§. 3. Richardus II. Angliæ Rex exauctoratus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66281](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66281)

Sæcul. XV. mancipatus, & Ladislaus Caroli Filius in
A.C. 1401. Regem salutatus esset, ipse quoque hujus

**Niem. l.2.
c. 17. & 18.** neo-electi Principis partibus accessit, ut que illius animum sibi devinciret, eundem Jaderæ in Dalmatia per Cardinalem Florentinum Legatum suum in Regem Hungariæ coronari voluit. Exinde Sigismundo a subditis suis, qui fere omnes

**Summon.
cap. 2. l. 4.** ad officium redibant, e carceribus erupto, Ladislaus sibi timens, ne in Hungaria eadem,

qua Pater suus, sorte premeretur, in Regnum suum reversus est, nullaque mora duo etiam illi fratres, Wenceslaus, & Sigismundus, relicta Bonifacii obedientia, Benedicti obsequio adhaeserunt, hac repentina defectione præcox in Rupertum & Ladislaum Pontificis studium castigaturi. Ita nempe tunc temporis integræ nationes & regna summorū Pontificum obedientias mutabant, prout privati commodi ratio, ac passionum vicissitudo, quibus ipsorum Principes tenebantur, eisdem suadebant.

§. III.

Richardus II Angliæ Regno exal-
storatur.

*Walsing.
pag. 264.*

Diffensiones in Anglia sub Richardo II ob malam regni administrationem, necnon ob Joannis Gandavensis Lancastriæ

striæ & Thomæ Glocestriæ Ducum, Regis Patruorum ambitionem fuscitatæ, tandem devolutæ fuerunt ad Catastrophen ignayo huic ac voluptatibus dedito Principi non minus exitiosam, quam tragicam. Connubio enim cum Caroli V. Galliarum Regis Filia inito gravem in se concitavit Anglorum invidiam, qui eum velut Gallorum arbitrio ancillantem despiciebant, accedente insuper novo aversionis incremento, eoquod Brestum & *Polyd. Virg.* Caroburgum urbes Gallis tradidisset. *I. 20. & 21.*

§. IV.

Henricus regnum Angliae occupat.

Henricus Comes Derbicensis, Lancastriæ Dux post Patris sui obitum turbato hoc rerum statu opportune usus, Richardum ut solemnni abdicatione regno Angliæ cederet, compulit, ac supremi regii Senatus auctoritate deponi jussum, & ad perpetuos carceres damnatum, demum turri Londinensi inclusit; Post die vero die vigesima octava Septembris Henricus hujus nominis quartus Rex salutatus, anno millesimo quadringentesimo die tertia decima Octobris regia corona donatur, qui Anglorum mortem Richardi exposcentium favorem aucupatus, infelicem Regem laqueo suffocari præcepit.

A 3

§. V.